บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องรูปแบบความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ ซึ่งเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน(Mixed Method)โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในการดำเนินการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ

1. เพื่อวิเคราะห์บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ

2. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหาร

3. เพื่อศึกษารูปแบบความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ ดังนี้

บทบาทความมั่นคงทางอาหารในมิติความพอเพียง

1) บทบาทในด้านการส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการเลี้ยงสัตว์ อย่างเพียงพอเพื่อการบริโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ที่ระดับปานกลาง ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องบทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ ปานกลาง

2) บทบาทในการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อทำนาให้เพียงพอสำหรับบริโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุดส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ คาดหวังมาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องบทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับมาก

3) บทบาทในการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อทำการปลูกผักให้เพียงพอสำหรับการบริโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่

ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ คาดหวังมาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องบทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มาก

4) บทบาทในการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการปลูกผลไม้ให้เพียงพอสำหรับการบริโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องบทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มาก

5) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีแหล่งน้ำเพื่อ อุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอสำหรับครัวเรือน ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุด ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มากที่สุด

6) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนมีการทำนาปลูกข้าวไว้เพื่อใช้ในการบริโภคอย่างเพียงพอ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มาก

7) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการเลี้ยงสัตว์ไว้สำหรับการบริโภคอย่างเพียงพอ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มากที่สุด

8) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนมีทำการประมงไว้สำหรับการบริโภคอย่างเพียงพอ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ ปานกลาง

9) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการปลูกผักไว้สำหรับการบริโภคอย่างเพียงพอ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มาก

10) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการผลิตข้าวให้ได้ผลอยู่ในระดับดี ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย

ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มาก

11) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการเลี้ยงสัตว์ได้ผลผลิตเพียงพอสำหรับการบริโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุด ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มาก

12) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนปลูกผักผลไม้ให้ได้ผลผลิตดี ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มาก

บทบาทความมั่นคงด้านอาหารในมิติความมีเสถียรภาพในการผลิตอาหารพบว่า

1) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้แรงงานภายในครัวเรือนมีศักยภาพในการผลิตอาหารไว้ใช้ในการอุปโภคบริโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

2) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ผลิตอาหาร เช่นระบบน้ำ ระบบไฟฟ้า สาธารณูปโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

3) บทบาทในการส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรภายในพื้นที่ให้มีความพร้อมในการเพาะปลูกเลี้ยงสัตว์และการผลิตอาหาร ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

4) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการเพาะปลูกพืชหมุนเวียนผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่

คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

5) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือน มีแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการผลิตอาหารพร้อมตลอดเวลาผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุด ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มากที่สุด

6) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีพื้นที่ปลูกป่าหรือมีการปลูกไม้ยืนต้นผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

7) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการทำการเกษตรแบบผสมผสาน ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

บทบาทความมั่นคงด้านอาหารในมิติการเข้าถึงอาหารพบว่า

1) บทบาทในการส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนบริโภคอาหารครบ 5 หมู่ ครบทั้ง 3 มื้อ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

2) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับการสนับสนุนการผลิตอาหารได้แก่ ข้าว ผัก ผลไม้ ประมง จากหน่วยงานต่างๆ อยู่อย่างสม่ำเสมอ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

3) บทบาทในการส่งเสริมให้ภาคครัวเรือน บริโภคอาหารที่ครัวเรือน หรือชุมชนปลูก ผลิตเอง ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

4) บทบาทในการส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารที่บริโภค เครื่องใช้สัตว์กินได้โดยไม่ต้องซื้อหา สามารถหาได้โดยไม่ยากเย็นในชุมชน ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาท

ที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับมาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

5) บทบาทในการส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนสามารถจัดหาอาหารเพื่อการบริโภคซึ่งเป็นอาหารที่มีความหลากหลาย ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

6) บทบาทในการส่งเสริมป้องกันไม่ให้ครัวเรือน สมาชิกภายในครัวเรือนมีโรคที่มีสาเหตุมาจากการขาดสารอาหารผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

7) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการถนอมอาหาร และกักตุนไว้บริโภคเมื่อยามจำเป็น ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

8) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนบริโภคอาหารที่เพาะปลูกเองเป็นหลัก ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุด ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มากที่สุด

9) บทบาทในการส่งเสริมให้ชุมชนที่ครัวเรือนตั้งอยู่ มีตลาดซึ่งสามารถซื้อหาอาหารที่มีคุณภาพ สดใหม่ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุด ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับมาก

10) บทบาทในการส่งเสริมให้ชุมชนที่ครัวเรือนอาศัยอยู่ มีแหล่งอาหารจากธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ครัวเรือนสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

11) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนในภาพรวมให้ครัวเรือนเข้าถึงอาหารจากแหล่งธรรมชาติ หรืออาหารที่ผลิตเอง ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มาก

12) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือน สามารถจัดหาพันธุ์ข้าวพื้นเมืองได้ในทุกฤดูกาลผลิต ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

13) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการทำปุ๋ยอินทรีย์ไว้ใช้เองผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

14) บทบาทส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับความรู้จากข้อมูลและข่าวสารทางการเกษตรจากหน่วยงานต่างๆอย่างสม่ำเสมอผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ระดับ มาก

15) บทบาทในการสนับสนุนช่วยเหลือปัจจัยการผลิตด้านอาหารแก่ภาคครัวเรือนอยู่เสมอผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุด ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มากที่สุด

บทบาทความมั่นคงด้านอาหารในมิติอาหารมีความปลอดภัยพบว่า

1) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้การผลิตอาหารเพื่อบริโภค ปลอดจากสารพิษยาฆ่าแมลง และปลอดจากสารปนเปื้อน ทั้งนี้รวมไปถึงอาหารที่ซื้อมาบริโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุด ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มากที่สุด

2) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนได้มีน้ำสะอาดปลอดภัยเพื่อบริโภค รวมถึงการปรุงอาหาร ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มากที่สุด

3) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนได้บริโภคอาหารที่ผลิตมาจากการทำเกษตรอินทรีย์ ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุดในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

4) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน เกี่ยวกับอาหารปลอดภัย เช่น อสม. สสส. ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มาก ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มาก

5) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือน ได้บริโภคอาหารที่ปลอดภัย ไม่ส่งอันตรายต่อร่างกายผู้บริโภค ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุดในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มากที่สุด

6) บทบาทในการส่งเสริมให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำสาธารณะในชุมชน ไม่มีความเป็นพิษและไม่มีการปล่อยสารเคมีใดๆ ปนเปื้อนลงไป ผู้นำครัวเรือนรับรู้ระดับบทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ที่ระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวัง อยู่ในระดับ มากที่สุด ในขณะที่การรับรู้ถึงบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้อง บทบาทที่เป็นจริงอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนระดับบทบาทที่คาดหวังอยู่ที่ ระดับ มากที่สุด

ในภาพรวมพบว่า ผู้นำครัวเรือนเข้าใจและรับรู้ในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงทางอาหารต่อภาคครัวเรือนในทุกด้าน โดยเฉลี่ยดังนี้คือ บทบาทที่เป็นจริงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน อยู่ในระดับที่น้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 1.48) บทบาทที่คาดหวังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.24) และ จากตาราง 7 พบว่า ผู้นำครัวเรือนเข้าใจและรับรู้ในบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงทางอาหารต่อภาคครัวเรือนในทุกด้าน โดยเฉลี่ยดังนี้ บทบาทที่เป็นจริงของภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน อยู่ในระดับที่น้อย ($\bar{X}$ = 2.12) ส่วนบทบาทที่คาดหวังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.28)

ตอนที่ 2 จากการประเมินความต้องการจำเป็น โดยจัดระดับความต้องการจำเป็น พบว่าความต้องการจำเป็นระดับที่ 1-10 ที่ผู้นำครัวเรือน มีความต้องการจำเป็นในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ภาคีที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นใน 10 อันดับแรกที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแสดงบทบาทส่งเสริมภาคครัวเรือนให้เตรียมการเพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร ดังนี้

1) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนบริโภคอาหารที่มีความปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อร่างกาย

2) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้แรงงานภายในครัวเรือนมีความพร้อม มีศักยภาพในการผลิตอาหารไว้ใช้ในการอุปโภคบริโภค

3) บทบาทในการสนับสนุนให้มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอในครัวเรือน

4) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ผลิตอาหาร เช่น ความสมบูรณ์ของดิน แหล่งน้ำธรรมชาติ

5) บทบาทในการการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการทำปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง

6) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการผลิตให้มีความพร้อมในการเพาะปลูกเลี้ยงสัตว์ ผลิตอาหาร เช่น น้ำ ไฟฟ้า สาธารณูปโภค

7) บทบาทในการส่งเสริม สนับสนุน ให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำสาธารณะภายในชุมชนที่ไม่เป็นพิษ ไม่มีการปล่อยสารเคมี

8) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุน ให้ครัวเรือนได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชน เกี่ยวกับอาหารปลอดภัย เช่น อสม. สสส.

9) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีการถนอมอาหารไว้บริโภคเมื่อยามจำเป็นหรือยามฉุกเฉิน

10) การส่งเสริม สนับสนุนให้ครัวเรือนมีการเพาะปลูกพืชหมุนเวียน

ในขณะที่ภาคีที่เกี่ยวข้องได้แก่ ภาครัฐ ภาคประชาสังคม หน่วยงานการศึกษา ผู้นำชุมชนหรือปราชญ์ชุมชน ผู้นำครัวเรือนมีความต้องการจำเป็นในบทบาทของภาคีที่เกี่ยวข้องตามลำดับความต้องการจำเป็น 10 เรื่องแรกดังนี้

1) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำสาธารณะในชุมชนไม่มีความเป็นพิษ ไม่มีการปล่อยสารเคมี

2) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนมีการถนอมอาหาร กักตุนไว้บริโภคเมื่อยามจำเป็น

3) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ ให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ผลิตอาหาร เช่น ความสมบูรณ์ของดิน แหล่งน้ำธรรมชาติ

4) บทบาทในการ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครัวเรือน มีการทำปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง

5) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุน ให้ครัวเรือนได้บริโภคอาหารที่มีความปลอดภัย ไม่ส่งอันตรายต่อร่างกาย

6) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้แรงงานภายในครัวเรือน มีศักยภาพในการผลิตอาหารไว้ใช้ในการอุปโภคบริโภค

7) บทบาทในการส่งเสริม สนับสนุน ให้ครัวเรือนทำการประมงไว้บริโภคอย่างเพียงพอ

8) บทบาทในการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือปัจจัยการผลิตด้านอาหารแก่ภาคครัวเรือนอยู่เสมอ

9) การส่งเสริมสนับสนุนในภาพรวมให้ครัวเรือนสามารถเข้าถึงอาหารจากแหล่งธรรมชาติหรือผลิตเอง

10) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุน เพื่อป้องกันไม่ให้ภาคครัวเรือนเป็นโรคที่มีสาเหตุ มาจากการขาดสารอาหาร

จากผลการประเมินความต้องการจำเป็นในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคราบสมุทรสทิงพระ พบว่ามีความต้องการจำเป็นในบทบาทที่ผู้นำครัวเรือนมีความต้องการจำเป็นที่ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องต้องแสดงบทบาทในการส่งเสริมภาคครัวเรือนมี 6 ความต้องการจำเป็น คือ

1) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนบริโภคอาหารปลอดภัยไม่อันตรายต่อร่างกาย

2) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้แรงงานภายในครัวเรือนมีศักยภาพในการผลิตอาหารไว้ใช้ในการอุปโภคบริโภค

3) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ ให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์และผลิตอาหาร เช่น ความสมบูรณ์ของดิน แหล่งน้ำธรรมชาติ

4) บทบาทในการ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครัวเรือน มีการทำปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง

5) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำสาธารณะในชุมชนไม่เป็นพิษและไม่มีการปล่อยสารเคมี

6) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนมีการถนอมอาหารไว้บริโภคเมื่อยามจำเป็น

ตอนที่ 3 รูปแบบความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ

เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้อง ได้แสดงบทบาทในด้านการส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ โดยมีประเด็นการดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงทางอาหารตามระดับความต้องการจำเป็น 6 เรื่อง คือ

1) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนบริโภคอาหารปลอดภัยไม่อันตรายต่อร่างกาย

2) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้แรงงานภายในครัวเรือนมีศักยภาพในการผลิตอาหารไว้ใช้ในการอุปโภคบริโภค

3) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรในพื้นที่ ให้มีความพร้อมในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์และผลิตอาหาร เช่น ความสมบูรณ์ของดิน แหล่งน้ำธรรมชาติ

4) บทบาทในการ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครัวเรือน มีการทำปุ๋ยอินทรีย์ใช้เอง

5) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครัวเรือนมีแหล่งน้ำสาธารณะในชุมชนไม่เป็นพิษและไม่มีการปล่อยสารเคมี

6) บทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคครัวเรือนมีการถนอมอาหารไว้บริโภคเมื่อยามจำเป็น

เพื่อดำเนินการส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้อง จึงกำหนดรูปแบบความร่วมมือเป็นหกประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องกำหนดนโยบายหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน ซึ่งเป็นหนึ่งในภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ ซึ่งถือเป็นภารกิจภารกิจหน้าที่ตามหลักความสามารถทั่วไป(General Competence)ภายในรัฐที่ระบบการปกครองท้องถิ่นมีการจัดภารกิจหน้าที่ไปตามหลักความสามารถทั่วไป

ประเด็นที่ 2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องระบุไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น มีการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด และระบบการประเมินผลติดตามผลที่ชัดเจน เพื่อสามารถกำหนดงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น และกระจายแผนยุทธศาสตร์สู่แผนพัฒนาสามปี และ แผนชุมชน

ประเด็นที่ 3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องกำหนดเป็นโครงการและแผนงานให้เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา มีวัตถุประสงค์เป้าหมายตัวชี้วัดและระบบการติดตามผลการประเมินผลที่ชัดเจน

ประเด็นที่ 4 องค์กรปกครองส่วนต้องถิ่นต้องแสวงหาความร่วมมือจากภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้าร่วมดำเนินการให้เป็นไปตามแผนงานและโครงการ โดยการแสวงหาความร่วมมือและการดำเนินการตามความร่วมมือมีหลักการ คือ การแสวงหาความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องด้านความมั่นคงทางอาหารนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมกันปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ที่แต่ละองค์กรมีและเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันโดยกำหนดกรอบการปฏิบัติภายใต้ความร่วมมือร่วมกันทั้งนโยบาย เป้าหมายทรัพยากร วิธีการทำงานและข้อมูลข่าวสาร เพื่อที่ทำให้งานผสมผสานสอดคล้องลดความซ้ำซ้อนมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ทุกฝ่าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ธีระพงษ์ แก้วหาวงษ์ (2542:18) โดยมีลำดับขั้นของความร่วมมือดังนี้

1) ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียความร่วมมือจะประสบความสำเร็จได้ต้องมีการระบุถึงกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อจะได้ร่วมประชุมวางแผน กำหนดความต้องการ นิยามเป้าหมาย และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากความเป็นผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละคน ซึ่งถือได้ว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณประโยชน์ต่อการสร้างความร่วมมือ การสนองเหตุผลและความต้องการในการมีส่วนร่วม(Have Collaborators State Their Reasons for wanting to Participate)หลังจากการกำหนดผู้เป็นหุ้นส่วนความร่วมมือซึ่งอาจอยู่ในรูปตัวแทนองค์กร หรือครอบครัวชุมชนแล้วต้องทบทวนอยู่เสมอว่าความร่วมมือที่ดำเนินการอยู่ได้สนองความต้องการโดยทำให้เกิดการแบ่งปันทรัพยากรและแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญเพื่อสนองตอบความต้องการและเป้าหมายของชุมชนแล้วหรือยัง

2) สร้างพันธะสัญญาสู่เป้าหมายร่วมกันความร่วมมือที่เกิดจากการสั่งการจะไม่ทำให้เกิดจิตสำนึกและการแลกเปลี่ยนความคิด และหากปราศจากการแลกเปลี่ยนความคิดในการกำหนดเป้าหมาย จะทำให้โอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการสร้างความร่วมมือมีน้อย

3) การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมการสร้างความร่วมมือจะประสบความสำเร็จจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีภูมิหลังและมุมมองที่ต่างกัน อย่างไรก็ตามความหลากหลายอาจนำมาซึ่งความขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจและการควบคุม

4) การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือการวางแผนยุทธศาสตร์เป็นการกำหนดเป้าหมายเพื่อให้เกิดความสำเร็จระยะยาวภายในสองถึงสี่ปีในที่ประชุมผู้มีส่วนร่วมทุกคนต้องร่วมแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญ ความหวัง สิ่งที่เป็นความวิตกกังวล และร่วมกันร่างแผนยุทธศาสตร์โดยคำนึงถึงความใส่ใจต่อทรัพยากรที่ขาดแคลนเน้นมุมมองที่หลากหลาย อธิบายถึงรายละเอียดขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะเกิดผลต่อองค์กรและเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการชี้แจงเหตุผล บริการจัดการโดยรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลอื่น สร้างพันธะสัญญาความร่วมมือในการสร้างพันธกิจและเป้าหมาย และประเมินจุดแข็งจุดอ่อนของหุ้นส่วนทุกคน

5) การกำหนดข้อปฏิบัติในการประชุมส่วนได้ส่วนเสียสามารถร่วมกำหนดข้อปฏิบัติบางส่วนในการประชุม ซึ่งอาจเป็นเยเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือเรื่องที่จำเป็น

6) การสร้างข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการตัดสินใจข้อขัดแย้งต่างๆเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเกิดขึ้น ดังนั้นการสร้างความร่วมมือจึงถือเป็นสิ่งท้าทาย การย้อนกลับไปทบทวนเพื่อหาคำตอบของข้อขัดแย้งและทักษะการสร้างข้อตกลงร่วมกันเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จ การให้ความไว้วางใจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ หากปราศจากความไว้วางใจแล้วหุ้นส่วนทุกคนจะไม่ยอมเปิดเผยความคิดเห็นส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุภาภรณ์ ปันวารี(2548) ดังนั้นการแสวงหารูปแบบความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงด้านอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ จึงอยู่บนฐานความคิดของการใช้ชุมชนเป็นฐานในการพัฒนา (Community-Based Approach) โดยมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้ (1)การสร้างองค์กรแห่งความร่วมมือ (2)การสร้างเครือข่ายในการติดต่อสื่อสารและประสานงานความร่วมมือระหว่างบุคคลหรือกลุ่มคนที่เป็นเครือข่าย (3)การแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการทำงาน (4)การแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมคัดเลือกจากทุกฝ่ายและกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ (5)การกำหนดกรอบกิจกรรมและลักษณะงานที่ทำ (6) การติดตามประเมินผลเพื่อขจัดปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงาน สอดคล้องตามแนวคิดของ ทัศนีย์ ลักขณาภิชนชัย(2540:120)

ประเด็นที่ 5 กำหนดรูปแบบความร่วมมือร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้อง

1) จัดตั้งเป็นคณะทำงาน หรือกลุ่มทำงานซึ่งภาคส่วนต่างๆเข้ามามีส่วนร่วมเป็นกรรมการทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ภาคครัวเรือน และภาคีที่เกี่ยวข้อง

2) คณะทำงานนั้นๆจะต้องร่วมมือกันวางแผนการดำเนินงานตาม

3) ร่วมมือกันกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมาย

4) ร่วมกันปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนงานโครงการ

5) ร่วมกันติดตามผล ประเมินผล และ

6) ร่วมกันแก้ไขปัญหาและความขัดแย้ง ความร่วมมือใดๆก็ตามที่มีปัญหาคือ ขาดความต่อเนื่องยั่งยืน การจะบรรลุความสำเร็จและความต่อเนื่องยั่งยืน คือ การกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ขององค์กร และ ที่สำคัญคือ การได้รับการสนับสนุนและผลักดันอย่างต่อเนื่องจากผู้บริหารระดับสูง

ประเด็นที่ 6 เพื่อให้การดำเนินการมีความมั่นคงยั่งยืน และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องต้องประชุมทบทวนการจัดการร่วมกัน เป็นประจำตามระยะเวลาที่กำหนดร่วมกัน เช่นทุกเดือน หรือทุกสามเดือน โดยมีหัวข้อการประชุมที่เกี่ยวกับระดับความมั่นคงทางอาหารของชุมชน ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน แนวทางในการจัดการแก้ไข การเสริมสร้างแรงจูงใจ

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

รูปแบบความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องต่อความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือนในคาบสมุทรสทิงพระ จึงอยู่บนฐานความคิดของการใช้ชุมชนเป็นฐานในการพัฒนา(Community-Based Approach)และสามารถบริหารจัดการได้โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นโดยต้องค้นหาความต้องการจำเป็นของท้องถิ่นนั้นๆและแสวงหาความร่วมมือจากภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันดำเนินการได้สำเร็จผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาท้องถิ่นนั้นๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรดำเนินการดังนี้

1.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดนโยบายหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านความมั่นคงทางอาหารของภาคครัวเรือน ซึ่งเป็นหนึ่งในภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ ซึ่งถือเป็นภารกิจภารกิจหน้าที่ตามหลักความสามารถทั่วไป (General Competence)ภายในรัฐที่ระบบการปกครองท้องถิ่นมีการจัดภารกิจหน้าที่ไปตามหลักความสามารถทั่วไป

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรระบุไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นในด้านความมั่นคงทางอาหาร และ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด และระบบการประเมินผลติดตามผลที่ชัดเจน เพื่อสามารถกำหนดงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น และกระจายแผนยุทธศาสตร์สู่แผนพัฒนาสามปี และ แผนชุมชน

3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดเป็นโครงการและแผนงานด้านความมั่นคงทางอาหาร ให้เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา มีวัตถุประสงค์เป้าหมายตัวชี้วัดและระบบการติดตามผลการประเมินผลที่ชัดเจน

4. องค์กรปกครองส่วนต้องถิ่นควรแสวงหาความร่วมมือจากภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้าร่วมดำเนินการให้เป็นไปตามแผนงานและโครงการ

5. การแสวงหาความร่วมมือ ในการดำเนินการด้านความมั่นคงทางอาหาร ควรเป็นไปตามระดับความต้องการจำเป็นของชุมชนนั้นๆ โดยมีการทำประชาคม

6. การดำเนินการเพื่อส่งเสริมให้ภาคครัวเรือนมีความมั่นคงทางอาหาร ควรมีการตั้งเป็นคณะทำงาน ที่มีผู้มีส่วนร่วมทั้ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ ภาคีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ความร่วมมือจะประสบความสำเร็จได้ ควรมีการจัดให้มีการร่วมประชุมวางแผน

กำหนดความต้องการ นิยามเป้าหมาย และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีการร่วมสร้างพันธะสัญญาสู่เป้าหมายร่วมกัน

7. การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือการวางแผนยุทธศาสตร์เป็นการกำหนดเป้าหมายเพื่อให้เกิดความสำเร็จระยะยาวภายในสองถึงสี่ปีในที่ประชุมผู้มีส่วนร่วมทุกคนต้องร่วมแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญ ความหวัง สิ่งที่เป็นความวิตกกังวล และร่วมกันร่างแผนยุทธศาสตร์โดยคำนึงถึงความใส่ใจต่อทรัพยากรที่ขาดแคลนเน้นมุมมองที่หลากหลาย

8. การสร้างเครือข่ายในการติดต่อสื่อสารและประสานงานความร่วมมือระหว่างบุคคลหรือกลุ่มคนที่เป็นเครือข่าย การแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการทำงาน

9. การกำหนดกรอบกิจกรรมและลักษณะงานที่ทำให้ชัดเจน

10. การติดตามประเมินผลเพื่อขจัดปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงาน

11. ร่วมกันแก้ไขปัญหาและความขัดแย้ง

12. เพื่อให้การดำเนินการมีความมั่นคงยั่งยืน และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้องต้องประชุมทบทวนการจัดการร่วมกัน เป็นประจำตามระยะเวลาที่กำหนดร่วมกัน เช่นทุกเดือน หรือทุกสามเดือน โดยมีหัวข้อการประชุมที่เกี่ยวกับ ระดับความมั่นคงทางอาหารของชุมชน ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน แนวทางในการจัดการแก้ไข การเสริมสร้างแรงจูงใจ